

[Pernille Frahm]

Så er der lige en sidste ting omkring kulturstøtteordningen, som nogle herinde synes det er så fint at vi får ændret det til. Det er det da også. Jeg synes, det er udmærket, at vi kan omgå EF's regler på den måde. Men jeg vil også lige minde om, at der er en masse partier herinde, der synes, det er en vældig god idé, at vi har EF til at administrere os. Det er på tide, at man måske tænker på, hvor megen tid Folketinget nu skal til at bruge på at omgå det formynderi, EF lægger ned over hovedet på os.

Pia Kjærsgaard (FP):

Danskerne skal til at tale med store bogstaver, hvis dette lovforslag fra kulturministeren bliver vedtaget, og det er der desværre meget der tyder på.

At gennemføre dette vil give overadministration i en tid, hvor den siddende KV-regering netop har fået vedtaget en finanslov for 1991 ved hjælp af Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti. Det vil blive en lov, hvor man vil bruge over 30 mia. kr. mere af skatteborgernes penge, end man har. Derfor er det helt urimeligt, at man fortsætter med den offentlige gavebod. Kulturministeren har fundet de økonomiske rammer på omkring 120 mio. kr. acceptable og har altså ikke tænkt sig at sætte ind med besparelser.

Når jeg før sagde, at danskerne skal til at tale med store bogstaver, var det ikke blot protesten mod den fortsatte brug af penge, som ikke er til stede, og som må lånes, nej, det var også en henvisning til forslaget indhold, bl.a. § 4, hvor man nu skal til at fordele penge efter, hvor mange sider en bog er på. Hvor store skal disse sider være – eller hvor små – kunne jeg passende spørge kulturministeren om. Skal der ikke også gives retningslinjer for, hvor lidt der skal stå på siderne, eller hvordan eventuelle billeder skal være? Er det ikke en pjattet form for uddeling af skatteborgernes penge med disse puljer, som en lang række mennesker skal administrere? En stor del af disse puljer vil givet blive uddelt til børnebogsudgivere, for hvis der er et sted, hvor bibliotekerne ikke holder sig tilbage, så er det med hensyn til at lade børn låne bøger. Jeg tror, at enhver, der har haft fornøjelsen af at have et barn, der har besøgt et bibliotek, vil give mig ret i, at tasken eller posen er godt fyldt op med bøger, når barnet kommer hjem. Det tæller godt i statistikken for antal udlån og giver

udbetalinger fra disse skatteyderpuljer til forfattere, uanset indholdet.

Fremover skal disse altså også belønnes efter sideantal, og spørgsmålet er blot, om der er tale om småtryk eller bøger. Vi har en samlet bogbestand på folkebibliotekerne på omkring 35 mio. bind, og delt op i det beløb, som er til rådighed, kan det i princippet ikke blive til mange kroner pr. bog. Det fører mig hen til et nyt spørgsmål til kulturministeren, nemlig: Hvor mange af disse bøger udlånes, så der udbetales penge, eller er der et mindstebeløb, man vil udbetale, for det kan ikke blive mange penge til ret mange?

Når jeg spørger, er det lige så meget for at pege på det store administrative apparat, der skal i gang for at opføre disse ting, også selv om edb-registrering har fundet sted, og vi taler om en pulje på ca. 120 mio. kr., der skal foræres væk. Det må ligge temmelig klart, at Fremskridtspartiet ikke finder anledning til at give tilslutning til denne nye form for kulturstøtte. Vi er klart imod disse politikerbestemte tilskud til al mulig og umulig kunst, uanset om det drejer sig om bøger, film, video, musik, ballet, eller hvad der ellers får offentlig støtte.

I øvrigt vil jeg gerne slutte med at bemærke, at jeg finder det pudsigt, at man kalder det en afgift, som man modtager som forfatter eller illustratør. En afgift er noget, man skal betale til det offentlige, men i dette tilfælde er det noget, man modtager fra det offentlige, så var det ikke mere ærligt at kalde det, hvad det er, nemlig en gave fra det offentliges gavebod?

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg er selvfølgelig godt klar over, at det er fuldstændig omsonst at forsøge at få fru Pia Kjærsgaard til at forstå nogle af de grundlæggende ting, der ligger bag dette.

Når jeg alligevel lader mig provokere, er det, fordi det er den samme plade, som vi har hørt først hr. Glistrup og så hr. Poulsen og nu fru Pia Kjærsgaard fyre af omkring gaveboden osv. Er det for meget forlangt – vil jeg spørge fru Pia Kjærsgaard – at man sætter sig bare rimeligt ind i reglementet og forstår, at det, det offentlige gør, ikke er at give gaver ud? Det giver en betaling for, at offentligheden kan bruge bøger vederlagsfrit, uden at forfatterne får noget for det; det er en kompensation for det, og det har intet med gaver at gøre. Men jeg tror ikke, det lykkes at få det lært.